

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΛΗΘΝ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΪΑΣ «ΕΘ—ΝΕ»

Τιμή φύλλου Δρχ. 300

ΤΕΥΧΟΣ 7ον

Έν Ίωαννίνους τη 16 'Ιουλίου 1946

ΕΜΠΡΟΣ! ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΘΕΙΣ

Ηρωτικοί συμμαχητές της ΕΘΝΕ

Είναι αδύνατον να ξεχάσατε ότι προσέρχεσθε από την άθνητη και τιμημένη νεολαία της ΕΔΕΕ. Οι τόσοι αγώνες μας, οι θυσίες μας και τα αλησμόνητα αγαπημένα αδέρφια μας που πέθαναν για την λευτεριά μας,

δεν μπορεί παρά να ξυπνούν και πάλι τον πόθο μας για να εξυπηρετήσωμε την μάχην μας 'Ελλάδα.

Η νεανική φλόγα που καίει στα στήθεα μας, ο άσβεστος πόθος της ελληνικής καρδιάς μας που ζητεί την ικανοποίηση των εθνικών μας διεκδικήσεων θε-

ριεύουν αυτή την στιγμή ακούοντες τους αιώνιους έχθρους της Πατρίδος μας να φωνάζουν και να «διαλαλούν» ότι η Βόρ. Ήπειρος και η Θράκη πρέπει ν' αποδοθούν σ' αυτά τα τσιράκια του "Αξονα στα λιμάρικα τσακάλια της Τσέτας του Χότζα και στους Κομμουνιστές του Γεωργήφ.

Ξεχνούν οι βρωμεροί αυτοί Σλαβοί ότι η 'Ελλάς πολέμησε για να δικαιωθή μια μέρα και πως η Δόξα για μια φορά ακόμη πέταξε στην ρημαγμένη γη μας ενώ στην μολυσμένη γη ατόμωνων βρήκαν φιλοξενία και άτιμο προγεφύρωμα τα λεφού-

σια του Χίτλερ και του Μουσσολίνι για να κτυπήσουν την άπακη μητέρα μας, την άθωα Πατρίδα μας.

Μά δεν είναι μονάχα αυτοί οι κόρακες που θέλουν να κατασπαράξουν τις σάρκες μας.

Οι ντόπιοι κόρακες με όλη την ζεισιώπητη άνεκτικότητα ένισχύουν με όλα τα μέσα τα κατακτητικά σχέδια των έχθρων μας.

Βέβαια «κόρακας κοράικου μά τι δεν βγάζει».

Καμιά διαμαρτυρία απ' αυτούς. Κανένα ψήφισμα διαμαρτυρίας για τους διώγμους των ε-

(Συνέχεια στην 2 σελίδα)

ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΟΙ ΘΥΣΙΕΣ ΣΑΣ ΧΑΡΙΖΟΥΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

[Επιλοχουσία του συνεργάτη μας κ. ΧΑΡ. ΝΕΣΗ]

“ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ”

Υπεύθυνος: Γ. ΣΙΩΜΑΛΛΑΣ

Επιστολαί και ἐμβάσματα στο Πρα-
κτορείον Ἐφημερίδων «ΤΣΟΥΡΝΟΥ»
Γραφεῖα: Δωδεώνης 11 Ἰωάννινα

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἐχει στ' ἀλήθεια συνηθίσει ὁ κόσμος τοῦ αἵωνα μας σὲ πα-
ραδοξότητες καὶ σὲ ἀπρόοπτα.
Ἀλλὰ γιὰ πρώτη ἱσως φορὰ ὁ
Ἑλληνικὸς λαὸς εὐρίσκειται μπρο-
στὸ ἀπὸ ἑνα ἀξιωματικὸν νεο-
γιά τὴν σατανικότητα καὶ γεμά-
το ἐγκληματικότητα σχέδιο. Δὲν
στάθηκε ἱκανὸς ὁ πολιτισμὸς τῶν
χρόνων μας νὰ μαλλάξῃ τὴν κα-
κούργα ψυχὴ ὁριζμένων πού ἂ
πὸ κακὴ τύχη ὀνομάζονται Ἑλ-
ληνες. Δὲν τοὺς λογίκεψε. Ἀντί-
θετα τοὺς ἔκαμ' θηρία. Τοὺς ἔδω-
σε ἀφθονὰ τὰ μέσα νὰ χορτά-
σουν τὴν ἐγκληματικὴ δίψα τοῦ
φῶντος τοῦ αἵματος τῶν τῶνων χιλιά-
δων συμπατριωτῶν τους. Καὶ τώ-
ρα πάλι ἄσπερα ἀπὸ τὸ φοβερό
λέο Δεκέμβριον τοῦ 1944 οἱ ἴδιοι
ἐγκληματίες κάτω ἀπὸ τὴ μά-
σκα τῆς ἀγάπης τῆς ὁποίας τε-
λευταῖα ἐγέναν οἱ θερμότεροι ἱε-
ροκήρυκες, χαλκεύουν στὰ σκο-
τεινὰ χαλκεῖα τοῦ μίσους τους
τὸν ἀφηνισμό τῆς φυλῆς.

Νέο αἷμα, νέα ὀπλοστάσια, νέα
κρητύματα. Κι' ὅλα αὐτὰ στὸ ὄ-
νομα τῆς «συμφιλίωσης».

Ἀλλ' ἄς αἰστανόμαστε. Κάποιος συνα-
γωνιστὴς πλησιάζει.

— Ἀγάπα τὸν πλησίον σου, εἶπε
ὁ Χριστὸς, ἀδελφέ μου. Καὶ τῆς ἀγά-
πης αὐτῆς πόση ἀνάγκη δὲν ἔχομε!

— Ἀγάπη μὲ τὰ κρυμμένα ὅπλα στὸ
Μπισδοῦνι συναγωνιστῇ; Ν' ἀγαπηθοῦ
με; Πόσο ὥραιο, πόσο ἀλήθεια χορτα-
νικὸ, πόση ἀνακούφιση καὶ καλὸ δὲν
θάφερνε στὸν τόπο. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦ-
ταν καλύτερα ν' ἀφίσης χάμω τ' ὀτιλοπο-
λυθόλο πού κρατᾷς; Ἔτσι θὰ ἦταν εὐ-
λικρινὴς καὶ ὑπέροχη ἡ προσφορά σου
κι' ἐγὼ θάσπυδινα τὸ χέρι μ' ἐμπιστο-
σύνη.

— Δὲν εἶναι γιὰ σένα αὐτὰ ὅλα.
Εἶναι γιὰ κεινους πού καπηλεύονται
τὴς δημοκρατικὲς ἐλευθερίες τοῦ λα-
οῦ τοῦ δύσμοιρου, πού ἐκμεταλλεύον-
ται τὴν πείνα του, τὴ φτώχεια του, τὴν
ἀδύνατον κατάστασίν του γιὰ νὰ φτιά-
σουν τὸν αὐτοῦ τούς. Μὲ σένα δὲν
ἔτσι.

— Καὶ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ εἰπες;
— Τοὺς ὠνόμασα, οἱ ἐχθροὶ τοῦ λα-
οῦ.

— Τοῦ λαοῦ πού ἐσφαζες τὸ Δεκέμ-
βρι; Τοῦ λαοῦ πού τοῦ ἐβγάλες τὰ μά-
τια; Τοῦ λαοῦ πού πρῶτος ἐστὶ τοῦ ἔδει-
ξες μὲ τὸν πῶ θετικὸ τρόπο τὴν ἀγί-
τη σου κόβοντάς του τὸ λαιμό;

Τοῦ μιλοῦσα καὶ μὲ κῆταζε χωρὶς
ν' ἀπαντήσῃ.

— Τί λές τώρα; Γιὰ τὴν περιφρούρη-
ση τῆς ἀγάπης κρατᾷς κρυμμένα τὰ
ὄπλα; γιὰ τοὺς ἐχθρούς τοῦ λαοῦ;...

Ἄκουσε συναγωνιστῇ. Ἡ συμφιλίω-
ση γιὰ νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ νὰ στα-
θῇ δὲν θέλει οὔτε πολυβόλα οὔτε ὀλ-
μους. Θέλει συνείδηση πατριωτικὴ καὶ
αἰσθητικὰ Ἑλληνικά.

Ἀλλὰ σοὺ τὰ λέω ἐσένα; Ἀδίκῃ γὰρ
νὰ τὰ λόγια μου. Ἀν ἐπίστευες ποτέ
σου στοὺς θεσμούς; καὶ τὴς παραδόσεις
τῆς φυλῆς σου χωρὶς νὰ πετᾷς λόγια ὑ-
πουλά, γιὰ νὰ μᾶς εἰσέλθῃς στὸν ὕπνολογία ἡ
γάπη; καὶ «συμφιλίωση» θὰ ἔκανες κα-
τι ἄλλο. Θ' ἀφηνες τὸ ξένο φῶς τὸ ἀδύ-
νατο καὶ θὰ γυρίζεις στὸ λαμπρότερο
κι' ἀπ' τὸν ἥλιον φῶς τῆς δικῆς σου πατρι-
δας καὶ θὰ τὴ βοηθοῦσες τώρα ἔτσι ὅ-
πως εἶναι πληγωμένη νὰ ὁρθοποδήσῃ
καὶ οὔτε θάσφαζες ὅσους ἐσφαζες ἀδερ-
φούς σου.

Κι' ἂν ὅμως θέλεις ἐστὶ νὰ σβύσης
οἱ μᾶς κληροδότησαν οἱ πατέρες μας,
ἔαίρε καλά πῶς ὑπάρχουν κι' οἱ πιστοί.
ἔαίρε καλά κι' ἀπὸ τὸν αὐτὸ σου
πῶς ἄλλο πῶς δὲν ξεγελιοῦνται οἱ Ἑλ-
ληνες. Κρύψε ὅπλα ὅσα μπορεῖς καὶ
γφώναζε ἀπὸ τὴν ἄλλη «Συμφιλίωση, ἂ
γάπη, ὁμόνοια» γιὰ νὰ γίνουν οἱ ἴδιες;
μὰ ὅρα θηλειὰ στο λαιμό σου νὰ σὲ
πνίξουν.

Δὲν κάθισες ν' ἀκούσῃ περισσότερα;
Δὲν ἔαίρω τί τοῦ συνέβη ἀλλὰ ἔφυγε
σὺν κάποιος κακὸς ἐπιτάλης νὰ τὸν κη-
νηγοῦσε.....

ΓΙΩΡ. ΣΙΩΜ.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1 σελ.)
δελφῶν μας τῆς Β. Ἠλείρου.

Πάρτε τὸν «Ἀγωνιστὴ» πᾶρ-
τε ὅλα τὰ ξενόδοξα ὄργανά
τοῦ τύπου τους καὶ ἂν δῆτε μιὰ
λεζοῦλα ἐναντία τῶν μοχηρῶν
βορεῖων εὐλαοφασιστῶν τότε σὰς
δίδωμε τὸ δικαίωμα νὰ φωνάζετε
«Ζήτω τὸ Κ. Κ. Ε.». Μὰ δὲν
ἔχουν σταλιά ἑλληνικὴ συνείδηση.

Ὅλος ὁ λαὸς τώρα συσπειρο-
μένος γύρω ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴ ἡγε-
σία του μὲ σύμβολο τῆς ἐνότη-
τός του τὸν ἡρωϊκὸ Βασιλέα
μας θὰ προχωρήσῃ σὲς ἐπάλ-
ξεις γιὰ νέους ἀγῶνας. Γιὰ νὰ
ματαιώσουμε τὰ σατανικά σχέ-
δια τῶν πωλημένων τομαριῶν
τοῦ Κομμουνισμοῦ, γιὰ νὰ σώσω-
με τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ τὰ ἀρ-
πακτικὰ ὄρνια τῆς κόκκινης θη-

ΜΥΝΑΧΑ ΕΤΣΙ...

Σπᾶσε, κάθε δεσμό, πού σε συνδέει
στὴ ζήση, μὲ παλιὰ, γιὰ νὰ γιορτάσῃς.
Κι' ἂν κάποιο εἶδωλό σ' ἀκόμα κλαίει,
κι' ἀνίσως κι' ἡ καρδιά, καὶ σου λέει,
συντομία σώριασέ τὰ, νὰ περάσῃς...

Τὸ δάκρυ, μὴν ε' ἀφίσης ν' ἀναβλύσῃ.
Τραχὺ, γάνυ το βλέμμα σου στὸ ὄραμα,
καὶ νῦν ἄλλων τὸ δάκρυ βόσῃ.
γιὰ νάχῃς τὴν καρδιά νὰ σοῦ δροσίσῃ
ἂν ἴσως κι' ἀποστάσης μες στὸ ὄραμα...

Μονάχα τῆς ζωῆς εἶσι θὰ νοιώσῃς
τὴς τόσες καλωσύνης κι' ὁμορφάδες...
Μ' ἂν τύχῃ, καὶ στα λόγια μου δὲ δώσῃς
τὴν πάσα προσοχή σου, θὰ νὰ λυώσῃς,
μὲ πίκρες τῆς καρδιάς σου ἀδελφάδες...
ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
(Ἀπὸ τὴν ὑπὸ τὴν ἐκτίπωση συλλογὴ)
«Τ' ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ»

23 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μὲ τὴν ἐπιβαλλόμενη σεμνό-
τητα καὶ συγκίνηση θὰ γιορτα-
σθῇ σ' ὅλη τὴν Ἠπειρο ἡ ἐπέ-
τειος τῆς πρώτης ἐξόδου Ἑλλη-
νων ἀνταρτῶν στὰ βουνὰ τῆς
Ἠλείρου. Τὴν ἰδέαν τοῦ γιορτα-
σμοῦ ἔρριξε ἡ ΕΘ - ΝΕ Ἰωάννι-
νων. Πρόγραμμα τῆς γιορτῆς
θὰ δημοσιεύσουμε στὸ ἄλλο φύλ-
λο μας πού θὰ κυκλοφορήσῃ
στὶς 25 τὸ πρωί.

ριωδίας.

ΕΘΝΙΤΕΣ. Στὴν προσπάθεια
τῶν ἀρχηγῶν μας γιὰ τὴν ἐμπέ-
δωση τῆς τάξης, στὴν μεγάλη ἐ-
ξόρμηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ
γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἀνεξαρ-
τησίας μας καὶ τῆς ἡσυχίας ἀπὸ
τὰ ντόπια τσιράκια τοῦ σλαβι-
σμοῦ, ἄς ἐνωθούμε καὶ ἄς ἀγωνι-
σθούμε μὲ ὅλα τὰ μέσα πού ἔχο-
με στα χέρια γιὰ τὸ τελειωτικὸ
κτύπημα τῶν ἐχθρῶν μας.

Ἡ Ἑλλάδα περιμένει καὶ πάλι
τὴς ὀπηρεσίες μας.

Πειθαρχήστε στὴν φωνὴ τῆς
ἑμπροσθέντων γυναικῶν Ἑθνίτες
καὶ Ἑθνίτριες.

Ὅλοι στὶς ἐπάλξεις γιὰ μιὰ ἐ-
λευθερία καὶ αὐτονομίαν Ἑλλάδα
Ἑλληνοδοξαί Γρηγορεῖς

ΕΡΜΥΛΙΟΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΟΞΑΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗΝ ΜΠΑΛΑΝΤΟΥΜΑ

(Συνέχεια)

Ἡ ΕΛΕΕ ἔμοιαζε σάν μιὰ κυψέλη μὲ τὰ παιδιὰ καὶ κορίτσια γιὰ μελίσι. Ἡ ἐργασία, ἡ τάξη, ἡ πειθαρχία, τὰν τὰ πρῶταρχικά πλεονεκτήματα.

Οἱ τομεῖς, οἱ ὁμάδες, τὰ μέλη, ὅλα κινῶντουσαν μὲ θαυμασὴ τέχνη ὥς πάνω σὲ καλά μελετημένο σχέδιο.

Ὁ κατακτητὴς λύσσαξε ἀπὸ τὸ κακό του ποῦ ἔβλεπε ὅτι ἡ ΕΔΕΕ ἐργαζότανε γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνο, ἀποκλειστικά.

Κίδε ὅτι ἡ ΕΔΕΕ ἦταν Ὁργάνωση μὲ ἑλληνικὴ συνείδηση μὲ ἑλληνικὸ παλμό καὶ πῶς μοναδικὸς τῆς σκοπὸς ἦταν νὰ τὸν πολεμήσῃ ἄμεσα μὲ τρόπο ποῦ μόνο τὸ ἑλληνικὸ δαιμόνιο μποροῦσε νὰ σκεφθῇ.

Ἦξερε πῶς ἡ ΕΔΕΕ μὲ τὸ νὰ φωνάζῃ ὅλη τὴν ὥρα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἀπ' αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοὺς Ἑσμίτες σκέπτονταν ὀρθά, ἑλληνικά.

Λέν ἦταν ἐξοδὸς ὁργάνωση. Δέν ἄκουε τὸ σάλπισμα τῆς φασιστικῆς Διεθνούς, οὔτε σὲ ὅποσες Βορείων ἐπεμβάσεων γιὰ ἐπικράτηση.

Δέν ἦταν ὁργάνωση Κομμουνιστῶν ὅπως ἦταν ἡ ΕΠΟΝ ἡ ὁποία ἐσέρνονταν γερὰ δεμένη πίσω ἀπὸ τὸ φλογόβολο ἄρμα τοῦ ὀλέθρου τῆς Κομμούνιας.

Τὸ σφυροδρέπανο ἐκείνων ἦταν τὸ σύμβολό τους.

Ὁ τίμιος Σταυρὸς ἦταν τὸ «ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ» τῆς δεξιόσμενης ΕΔΕΕ.

Τὸ ἓνα σύμβολο θανάτου.

Τὸ ἄλλο σύμβολο ζωῆς.

Γι' αὐτὸ καὶ τὴν φοβότανε, γι' αὐτὸ προσπαθοῦσε μὲ κάθε τρόπο ν' ἀνακαλύψῃ τὴν «φωλιά της», τὸ ἀρχηγέτο της.

Μεταχειρίσθηκε δὲ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ὅλα τὰ μέσα ποῦ διέθετεν, ὅλα τὰ καταχθόνια μέσα ποῦ ἦσαν ἱκανὰ νὰ ξεγελάσουν καὶ παρασύρουν σὲ παγίδα τὴν ἡγεσία μας.

Μὰ ἀντὶ νὰ πετύχῃ, ἔπρεπε ὁ

ἴδιος στὴν παγίδα ποῦ τοῦ στήσαμε ἑμεῖς.

Καὶ ἔτσι ἐνῶ νόμιζε πῶς ἔμπαινε σ' ὁ δρόμο τῆς ἀνακάλυψης γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀνατρέπονταν τὰ πράγματα καὶ μάθαινε ὕστερα ἀπὸ λίγα εἰκοσιτενάρωρα ἓνα σαμποτάζ, μιὰ προσβολὴ φάλλσγγός του μιὰ ἀνατίναξη κλπ.

Μιὰ φορὰ ἔφτασε στὰ χέρια μας μιὰ δακτυλογραφημένη ἐπιστολὴ προερχόμενη ἀπὸ ἓναν ἄγνωστο ὁ ὁποῖος μᾶς πληροφοροῦσε νὰ ἔχουμε τὰ μάτια μας τέσσερα γιατί οἱ χαφιέδες τῆς ΕΠΟΝ προσπαθοῦσαν νὰ μάθουν τὰ κρυφὰ γραφεῖα μας γιὰ νὰ τὰ καταδώσουν στοὺς Γερμανούς. Μᾶς ἔλεγε μάλιστα πῶς τὸ σπίτι ποῦ ἦταν ὁ πολὺγραφος τῆς ΕΔΕΕ ἐγινέ γνωστό. Πραγματικά δὲ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἡ Γκεσταπὸ ἔκανε αἰφνιδιαστικὴ ἐφοδο στὸ σπίτι ποῦ εἴχαμε τὸν πολὺγράφο μὰ ἀπαγορευτὴκε ἀπὸ τὴν ἐρευνὰ διότι ὁ πολὺγραφος εἶχε φύγει . . . σ' ἄλλο σπίτι.

Ἔτσι μαθαίναμε ἀπὸ ἄγνωστα πρόσωπα ποῦ μᾶς ἀγαποῦσαν τί ἐπρόκειτο νὰ κάνουν οἱ Γερμανοὶ ποῦ ὀδηγοῦσαν τὰ βήματα τοὺς μέχρι τῶν μυστικῶν γραφείων μας καθοδηγούμενα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ «Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου».

Κάναμε ὅμως «γκαβά» μάτια μέχρι ν' ἀνακαλύψουμε καὶ ἑμεῖς μὲ τὴ σειρά μας τὰ πουλημένα αὐτὰ τομάρια. Καὶ δέν ἀργήσαμε. Μὲ μιὰ περίφημη προσπάθεια τοῦ Π. Γραφείου μᾶς μαθαίναμε τὰ καθάρματα αὐτὰ ποῦ εἶχαν γραφτῇ ἐπὶ τῆς ΕΔΕΕ γιὰ κατασκοπεῖα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Ἀπὸ τυπογραφικὴ ἀβλεψία ἀλλάξαν οἱ τίτλοι τῶν σελίδων 3 καὶ 5. Η ΝΕ ΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΕΛΕΕ ΚΑΙ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΜΠΑΛΑΝΤΟΥΜΑ

Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΠΡΕΒΕΖΑ 26—6—45. Ἡ ΕΘ.

ΝΕ Πρεβέζης καταβάλλουσα τὰς προσπάθειάς της διὰ τὴν καλλιτέραν ὁργάνωσιν τῆς διενήργησε ἐκλ. γὰς διὰ τὴν ἀνάδειξιν Διοικῆσεως τὴν 27ην Μαΐου ἔ. ἔ.

Στὴν συνέλευσιν αὐτὴν τῶν μελῶν ἀπεφασίσθη τὸ Πρόγραμμα τοῦ Τμήματος Μορφωτικοῦ καὶ Ψυχαγωγίας ἔχον ὅτι:

1) Ἐκδορᾶι περίεξ τῆς πόλεως 2 Κυριακὰς τὸν μῆνα.

2) Συγκέντρωσις τῶν μελῶν μὲ διυλέξεις ἐπὶ διαφόρων πολιτικῶν θεμάτων τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας 2 Κυριακὰς.

Ἐτοιμάζεται ἡ ἔκδοσις ἀθλητικῆς καὶ τμήματος καὶ ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος.

Χρς Τς

ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑ 4—2—46. Παρατηρεῖται ἐξαιρετικὴ κίνησις τῆς ΕΘ—ΝΕ, ἐξελέγη καὶ ἐκεῖ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἐκτελεῖ χρέη καὶ Ἑπαρχικῆς Ἐπιτροπῆς Φιλιππιάδος.

Ἡ Νέα Ἐπιτροπὴ ὡς πρὸς τὴν μέλημα εἶχε τὴν ὁργάνωσιν εἰς τὴν ΕΘ—ΝΕ ὅλων τῶν Νέων τῶν Κοινοτήτων τῆς Περιφερείας Φιλιππιάδος ὧν δὲν εἶχον ἐγγραφῇ.

Ἐγινε πρόγραμμα διαλλέξεων, μορφώσεως καὶ ψυχαγωγίας τῶν μελῶν.

Διαπίστωση τῆς δουλειᾶς ποῦ γίνεται στὴ Φιλιππιάδα ἔγχε μὲ τὴν ἐκδορᾶν τῆς ΕΘ—ΝΕ. Γιαννῶν τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως ἀπ' τὴν ἐξέτασιν τῆς συνεχιζομένης ἐξαιρετικῆς δράσεως, καὶ ἀπ' τὴν ἰδιαίτερης σημασίας συμμετοχῇ τῆς Φιλιππιάδας στὴν Α' Περιφερειακὴ Γεν. Συνέλευση ποῦ ἀπὸ παραδρομὴ τοῦ συντάκτη μας παραλείφθηκε στὴ σχετικὴ περιγραφὴ τοῦ προηγουμένου φύλλου. Πάντως ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ΕΘ—ΝΕ Φιλιππιάδας πρωτοπορεῖ.

Α. Σαν.

ΕΡΡΙΚΟΥ ΜΠΟΡΝΤΩ

Ο ΑΧΡΗΣΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου καὶ τέλος.)

Στὸ σπήτι μ' ἄς γρη῏ς, εἶνε
κι ἓνα πιάνο.

Κι ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ ὄργανα,
ὁ Πέτρος Μακέλας ἔβγαζε
πολεμικὲς ἱστορίες· τὴν ἀναμονή
καὶ τὴν ὑπομονή πού βρισκόν-
ταν στίς προφυλακὲς, τὸν Πα-
ράδεισο πού πιστεύουν ὅτι βρί-
σκεται στὰ μετόπισθεν.

Σε μιὰ ἐκκλησιά, χωρὶς στέ-
γη, μὲ τοὺς τοίχους καταρρο-
σμένους, σὰν ἀπὸ θάμμα εἶχαν
μείνει ἄθικτα τὰ ὄργανα. Γιὰ
νά μπορέσει ν' ἀνένας νὰ τὰ πλη-
σιάσει, ἔπρεπε νὰ σκαρφαλώ-
σει σ' ἓναν τοίχο ἐτοιμόρροπο.
Ὁ Πέτρος Μακέλας θέλησε ν' ἀ-
νεβῇ.

—Θά προχωρήσω πρῶτος·
βιάστηκε νὰ πει ὁ Πατρίκης.

—Καὶ μοῦ—χρειάζεται ἱ-
σα—ἴσα ἓνας βοηθός γιὰ τ' ἀ-
σκή.

Τὸ ὄργανο βρακόταν σὲ κα-
λὴ κατάσταση. Ὁλὴ τὴ μέρα, ὁ
Πέτρος Μακέλας, σὰ μέσα σὲ
κάποιο θρίαμβο, κάθισε ἀπάνου
στὴν εὐθραυστὴ ἐξέδρα του, μὲ
πόδια καὶ χέρια ξετρελλαμένα,
ἀποσπῶντας ἀπὸ τὰ ὄργανα
πού ἦταν ἀπὸ πολὺ καιρὸ βου-
βά, τοὺς στεγνοὺς τοὺς ἀχούς.
ἔβγαζε ἀπάνω τοὺς Μπεντχό-
βεν, ἔβγαζε Μπάχ, ἔβγαζε ὅ-
λη τὴν ἀμοιρία τοῦ στρατιώτη.
Καὶ τὰ κατοικημένα ἐρέπια, ἄ-
φηναν νὰ περνᾷ τὸ κύκνειο
αὐτὸ ὄσμο, πᾶν κανένας θόλος
δὲν ἐμπόδιζε τὸ ἀνέβασμά του
στὸ γαλανὸ ἀπειρο.

Κατόπι τὸ Σύνταγμα στάλ-
θηκε στὴ δεξιὰ ὄχθη κάποιου
ποταμιοῦ, μπροστὰ σὲ ἓνα με-
γάλο φιλικὸ Φρούριο, πού ἀντι-
στεκόταν ἦταν ἀνάγκη νὰ ξανα-
παρθοῦν μερικὰ χαρτῶματα
πού εἶχαν κυριευθεῖ ἀπὸ τὸν ἔ-
χθρ.

—Δὲς μου τὸ γυλιό σου,
πρόσταξε ὁ Πατρίκης τὸν Πέ-
τρο Μακέλα, πού ἦταν δίπλα
του.

—Μὰ, πάλι;

—Πάντοτε.

Καθὼς βρέθηκαν μπροστὰ

στὸ χαοτικὸ πεδίο, ὅπου μόνο
καταφύγιό εὐριοκες τρύπες ὀ-
βιδῶν, κακοσυνδεδεμένες τὴ μιὰ
μὲ τὴν ἄλλη, ὁ λοχαγὸς ζήτησε
ἓναν σύνδεσμο, κι ὁ ἀνθυπα-
σπιστής, ὑπόδειξε τὸ μουσικόν.

—Ὅχι αὐτόν, διαμαρτυρήθη-
κε ὁ Πατρίκης.

—Ὅχι αὐτόν, φώναξαν ὁ
λοι οἱ στρατιῶτες τοῦ Οὐλαμοῦ.

Κι' ὁ καθένας τους, προ-
σφέρθηκε νὰ πάει ὁ ἴδιος. Ὁ
λοχίας Καναβούρης, ὑπόδειξε
κάποιον ἄλλον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔα-
νε γύρισε.

Ἡ ἐπομένη, ἦταν μέρα ἐφθ-
ρου.

—Θά βαδίζεις κοντὰ μου,
ῥηλῶσε ὁ Πατρίκης.

—Θ' ἀναλάβω, ἐγώ, τὸ μοιράδι
σου ἀπὸ τίς χειροβομβίδες, καὶ

σύ θά τραγουδᾷς, ὅσο πὼ πολὺ
δυνατὰ μπορεῖς. Εἶνε βλέπεις ὁ
λος αὐτός ὁ πάταγος.

—Θά τραγουδήσω, ὑποσχέ-
θηκε ὁ Πέτρο Μακέλας.

Τρεβήξε μπροστὰ, χωρὶς ὀ-
πλατὰ φωνῆς του θυμῶς, ἦταν ὀ-
μοια μὲ σάλπιγγα. Τραγουδῆσε
τὸ «Τραγαδί τοῦ γερμανοῦ»,
μὲ τέτοιο τόνο, ὅπου ὅλοι, οἱ
ἄντρες, χαμηλώνοντας τὰ ντου-
φέκια, οἰχτήκαν πρὸς τὰ μπρός.
Τοὺς ἔσπρωχνε, τοὺς σφενδόνι-
ζε, τοὺς κατακυλοῦσε. Ὅπως
τὸ κελάηδημα τοῦ ἀηδανιοῦ,
γεμίζει μὲ ἔρωτα ὅλη τὴ σιωπὴ
τῆς νύχτας. Ἡ φωνὴ τοῦ μι-
κροσώμου ἐκείνου ἀνθρώπου, γέ-
μιζε τὸ ἴδιο, μὲ δόξα τὸ πεδίο
τῆς μάχης. Μιὰ σφαῖρα τοῦ ἔκα-
(Συνέχεια στὴν 5 σελ.)

ΛΕΥΤΕΡΑ ΔΩΔΕΚΑΗΣΙΑ

Τ' εἶναι τὸ γλυκομήνυμα πού φτάνει στὴν Ἑλλάδα
Π' ἀγολογῶν τὰ σημεῖνα σκορπώντας τὴ χαρὰ,
καὶ τὸ γαλάζιο ἀπλόθηκε στὴ χώρα τῆς Πολλὰδας,
ἔδω πού οἱ Ὀἰνοὶ μέχρι χθὲς σκορπούσαν σὺμφωνά;

Γιὰ τοῦ καρύβια κίνησαν, γιὰ ποιά λιμάνια πάνε
κατὰφορτα μὲ φλόγα πλήθη προσκυνητῶδες;
πού μὲ τραγούδια γιορτινὰ γύρω χαρὰ σκορπᾷνε;
—Γιατὶ φοροῦνε γιορτινὰ κι' ἀγιαζοῦν, οἱ παπάρδες;

—Ἀχρυντὴ μανὰ ἀνοῖξε πλατεῖα τὴν ἀγκαλιά σου
καὶ κλείσιν ἱερῶτα σ' αὐτὴ τὴν ἀκριβὴ σου κόρη.
—Γιατὶ μανὰ τοῖσενδρεῖ σπατατῆς ἡ μιλιὰ σου;
Βιάσου, τὰ μαῦρα βγάλε τῆς πού σὲ ὀκλοβιά ἐφορεῖ.

Τὰ λήρουμε τὰ Δωδεκάνησα! χιτῆρ' ἀπὸ τὴν
—Τὴ μορμωμένη; θαλασσοὺς ἄρτε τὴν ὄμορ, γαστρο.
Ποση ἄσσε τὸ μινυμα σὲ δώδεκα σινεφία.
—Φαίνεται τὸ δρόμο τους ἐκ τῆς Ρόδου φεροῦ!

Τοῦ εἰκοσιένα ἤρωες καὶ τῆς Ἀθανιάδας
Κοὶ σὺ λ' βενιὲ Ἀντισσηὸν ἐπὶ τῇ Καπνιστῇ.
πού δάφνες ἐσπᾷ σὲ πᾶσι τῆς Ἑλλάδος,
τὸ αἶμα σας τὴ λευτεριά φέρει, σὲ Δωδεκάνησα.

Πέταξε σσιτόφρεση κι' αἰθέρα Ἀχρυντῇ
τελῆλῃς γι' τὴ χώρα μὲ τὴ θύλα α' α' α' α'
Καὶ φερε τὸ μινυμα σὲ τὴν Κρήνη, σὲ τὴν
—Τοιμάσου Μάννα! γ' ἡγοῦμα σφῆραν κι' α' α' α' α' σου.

ΠΑΡΑΚΗΝΟΣ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΥΠΕΡ ΒΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΩΝ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΕΔΕΕ

Ιστορική ανασκόπησης
υπό ΕΡΜΥΛΙΟΥ

Έκει πού καθόμουν άκουμπι-
μένος άκουσα βήματα δίπλα
μου πού πλησιάζαν, ήταν ό
σκοπός, άκουσες τίποτε; μου λέ
ει νομίζω ότι άκούω κρότο μη-
χανής άπ' την 'Αγία Σωτήρα.

Λίγο άκόμη, και νά, άποτό-
μως φωτίσθηκε, άλλ' άμυδρά,
τό ύψωμα νά είναι άρα γε πολ-
λά; Φαλαγγα; ή είναι ένα δύο
ρόνον; θά ίδομε. Τά μάτια δέν
εκολλοϋν άπό τό ύψωμα πού
φωτίζεται τώρα πιδ πολύ, ση-
μαίνει ότι πλησιάζουν οι Γερμα-
ναράδες, όλων τή σκέψη κρα-
τεί τό έρώτημα: Νάσαι πολλοί;
θά τό δοϋμε σε λίγο. Πέρασαν
λίγα λεπτά, άλλα λεπτά πού
φαίνονταν αιώνες, τό άντιφέγ-
γμα στον λόφο άρχισε νά λι-
γοστεύη, όπου σε μία στιγμή
σκοτάδιασε τελείως. Γνωρίζομε
 καλά τό πίσω μέρος του λόφου,
ή αυτό δέν άνησυχούμε. Τώρα
περνούν τήν στροφήν πού είναι
κάτω άπ' τό Μοναστήρι, λίγο
άκόμη και νά, ένα ζευγάρι φω-
τινά μάτια. Τό αυτοκίνητο στα-
ματά για λίγο, φαίνεται ότι
ρατοϋν τον σκοπόν του όχυρου
κα τον δρόμο, και πάλι ξεκίνη-
σε παίρνοντας τον κατήφορο.
Οι προβολείς του αυτοκινήτου
φωτίζουν σε άρκετή άπόσταση
εις πλαγιές, είναι πολύ ισχυροί.
Οι νάξεραν οι Γερμαναράδες
ή τους περιμένει; νά τώρα οι
προβολείς φωτίζουν τις θέσεις
των δικών μας, άλλα δέν είναι
δυνατόν νά δούν τίποτε, γιατί
τό παιδιά ξεύρουν καλά τή δου-
λειά τους. Τώρα τό αυτοκίνητο
περνά πλάι άπ' τους δικούς
μας, τι άγωνία τι καρδιοχτύπι,
ή παραμικρή κίνηση θά τους
προδώση, μεταξύ των άνδρων
βρίσκονται και μερικοί πού για
πρώτη φορά παίρνουν μέρος σε
έτσιον άποστολή και ή άπόστα-
ση δέν είναι παρά 8—10 μέτρα
άπ' τον δρόμο.

Τό αυτοκίνητο πέρασε πιά

άπ' τήν καθορισμένη θέση και
σιγά σιγά άπομακρύνεται, τ' άφι-
νομε και κυττάμε πάλι στον ά-
πέναντι λόφο πού φάνηκε άλλο
ένα ζευγάρι μάτια, τό παρακο-
λουθοϋμε κι' αυτό όπως τό πρώ-
το, άλλα προσέχουμε και τον
λόφο μήν φανοϋν και άλλα. Πέ-
ρασε κι' αυτό χωρίς εν τώ μετα-
ξύ νά φανή κανένα άλλο' άρα
γε χαμένη θά πάη ή βραδυά;
δέν θά περάσουν, άλλα, γιατί
άν δέν περάσουν, οι άνδρες εί-
χαμε έντολή στις 4 ή ώρα νά
περάσουν τον δρόμο και νά έρ-
θουν προς έδω. Ο θόρυβος των
αυτοκινήτων έχει σβύσει πιά,
και άκρα ήσυχία βασιλεύει, μερι-
κά άπ' τους άνδρες άρχισαν νά
βρίζουν και νά χειρνομούν για
τους Γερμαναράδες, γιατί αύριο
πάλι τά "δια θά είχαμε. Η δια-
ταγή ήταν νά κτυπηθούν τ' αυ-
τοκίνητα πόνον τήν νύχτα και
οι λόγοι ήσαν δύο: α) διότι τήν
ήμέρα χτυποϋσαν τά αεροπλά-
να τώρα τελευταία τ' αυτοκίνη-
τα και για νά τό άποφεύγουν
αυτό κυκλοφοροϋσαν τήν νύχτα
και β) γιατί άρκετό μέρος ήταν
άκάλυπτο, και συχνές Γερμανι-
κές περιπολίες περνοϋσαν τον
δρόμο' άλλα δέν πρόκειται νά
γλυτώσουν μια και ή διαταγή
εδόθηκε «Χτυπάτε τους όπου
τους βρίσκετε».

Όπου νάσαι οι άνδρες πρέ-
πει νά ξεκινήσουν γιατί άρχισε
νά άχνοχαράζει.

20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Κατά τις 7 τό πρωί άρχισαν
νά έρχονται οι άνδρες σε ό-
λων τά πρόσωπα διέκρινες ένα
κάτσούφιασμα, μια μελαγχολία:
μερικοί άπ' τους άνδρες πού εί-
χαν μείνει μαζύ μου, έτοι για
νά άστειευθούν και για νά
πούν κάτι, τους ρώτησαν. Έρε

παιδιά πως πάει;—Τι διάβολο
νά πάη; ούτε τά φυσίγγια πού θα
τους ρίχναμε δέν αξίζουν, τους
άπάντησαν βαρυεστημένοι, άλ-
λά πού θά πάνε, τό βράδυ πάλι
στά ίδια και θά ίδομε. Όταν
ήρθαν όλοι τους τραβηχτήκαν
πίδ πίσω άπδ μας, στην άπέναν-
τι πλευρά, σε κάποια βρύση κι'
άπό κάτω άπό τους παχείους έ-
σκίους πού έρριχναν 3—4 θεό-
ροτα πλατάνια.

Κατά τις 10 ή ώρα τό πρωί
φάνηκε μια μοιτοσυκλέτα άπ' τήν
'Αγ. Σωτήρα προς τήν Μπαλν-
τοϋμα, και πήγε ως τό 35ον χι-
λιόμετρο και ξαναγύρισε, αυτή
ή δουλειά κράτησε ως τό άπό-
γευμα.

Στά όχυρά τους αι κινήσεις
των Γερμαναράδων έδειχναν
νευρικότητα. Τρεις τέσσαρες
στρατιώτες με τά κυάλλια κρε-
μασμένα άπ' τον λαιμό, παρατη-
ροϋσαν συνεχώς, τους γύρω λό-
φους, μας μυριστήκαν, δέν ξεύ-
ρω, ίσως τό δείξουν άπ' τις έ-
νέργειές τους, ή νευρικότητων
ήτο καταφανής. Άπό καιρόν εις
καιρόν έριχναν ριπές πολλου
(Συνέχεια στην 6 σελίδα)

(Συνέχεια άπό τήν 4 σελ.)
ψε στη μέση τή στροφή: «Πεθαί-
νουμε για τήν Πατρίδα». Οι άν-
τρες είχαν προχωρήσει τόσο
πολύ, ώστε δέν ήταν φόβος νά
σταματησουν. Το εχθρικό χαρα-
κώμα κυριεύθηκε.

Ο Πατρικής άναζήτησε και
βρήκε τό πτώμα του.

—Δέ φελοϋσε και σε πολλά
πράγματα, είπε ό άνθυπασπι-
στής.

Όμως όλος ό Ούλαμος, έ-
κλαιγε, καθώς αισθανόταν, ξα-
φνικά τό βάρος του πολέμου
πού ό μουσικός τό έκανε πιο ά-
λαφρό.

1946

(άπ' τό Γαλλικό)

Μεταφρ. Δ. ΣΑΛΑΜΑΡΚΑΣ

ΜΙΑ ΛΙΓΓΗΣΗ ΕΜΟΣ ΠΡΩΗΝ ΕΠΟΝΙΤΗ

Παραδίνουμε χωρίς σχολία το πρωτόλειο λειο ενός νέου που είναι και μιὰ πραγματική ιστορία. 'Η ιστορία της οικογενείας του, του ίδιου.

Πάσχα τοῦ 1941. Μαῦρα σύννεφα ποὺ κατέβαιναν ἀπὸ τὸν βορρᾶ ἄρχισαν γὰ σκεπάζουν τὸ γαλάζιο οὐρανὸ τῆς μάννας μας 'Ελλάδας.

Σβύνανε τὲς δόξες τοῦ 'Αλβανικοῦ οἱ νικημένοι ἔλθροί μας.

Καὶ κοντὰ σὲ αὐτοὺς τὸ 1942 ἤρθε νὰ ἀποσυμπληρώσῃ τὸ κακὸ καὶ ἓνα ἄλλο προδοτικὸ συγκρότημα σὶν τὸπο μας.

Παρουσιάστηκε τὸ ΚΚΕ ὡς «ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο» καὶ θέλησε κοντὰ στοὺς μεγάλους νὰ βάλῃ μέσα σὴν κλίκα αὐτὴ καὶ τὰ νεοβλαστιάρια τῆς 'Ελλάδος μας τὴν Νεολαία ποὺ διψοῦσε τότε γιὰ λευτερίαν.

Τὸ καταφέρνει, φτιάχνει τὸ δευτερο σκαλοπάτι τοῦ Κ.Κ. τὴν 'Ενωτικὴ Πανελλαδικὴ 'Οργάνωση Νέων, τὴν ΕΠΟΝ.

Τὰ ἀθῶα παιδιὰ ἐνιάχθηκαν ἀμέσως εἰς τοὺς κόλπους δίχως νὰ ἀντιστασιάζονται, τότε αὐτὰ, σέποια παγίδα πέφτανε.

Καὶ ἀρχίζει ἡ κανονικὴ διδασκαλία ἀπὸ τοὺς εἰδικὰ ἐκπαιδευμένους δασκάλους.

'Αρχισαν οἱ γονεῖς νὰ χάνουν τὰ παιδιὰ τους μὲ τὶς καινούργιες διδασκαλίες ποὺ τοὺς κάνανε.

Σὲ αὐτὴ τὴν παγίδα ἐπεσε καὶ τὸ παιδάκι τῆς Κυρᾶ Τασούλας, δεκαεσσάρων ἐτῶν παιδί, διψαγὲς νὰ ζῇ ἐλευθέρω νὰ τραγουδᾷ πατριωτικὰ τραγούδια, νὰ βλέπῃ τὴν σημαία τὴν 'Ελληνικὰ νὰ κυματίζει στὸ φτωχικὸ του σπιτάκι καὶ νόμιζε πὼς μὲ τὸ νὰ γραφτεῖ σὴν ΕΠΟΝ προσφέρει καὶ αὐτὸ κάτι, μ' ὅλη τὴ μικρὴ ηλικία.

'Αρχίζει τώρα ἡ διδασκαλία τοῦ Κωστάκη ἀπὸ τοὺς τοχοδιωκτές.

Τοῦ ἀράδιαζαν: 'Εσὺ πρέπει νὰ ζήσης ἐλεύθερος, νὰ μὴν σὲ περιορίσῃ ἡ μάννα σου δὲν ξέρει τίποτε αὐτὴ ἀπ' τὴ σημερινὴ ζωὴ, νὰ μὴν σὲ περιορίσῃ ὁ ἀδελφός σου εἶναι στοιχεῖο ἐπιζήμιον γιὰ τὴ νέα κοινωνία. Αὐτὰ ἦταν σκόπιμα γιὰ νὰ ἐπιτύχουν νὰ διαλύσουν πρώτα

τὴν οἰκογένεια καὶ ἔπειτα τὰ ἄλλα ἦταν εὐκόλως τοῦ.

'Η μάννα τοῦ τὸν καμάρωνε γιὰ τὴν μέτρησιν τοῦ εἰς τὴν ΕΠΟΝ νόμιζε πὼς προσφέρει καὶ τὸ παιδί της εἰς τὴν τότε σκλάβαν Πατριδα μας. Ποῦ νὰ ἔξερε ἡ δυστυχισμένη τὴν φαρμάκην τῆς ἐτοίμαζαν.

Τυφλώθηκε σιγὰ—σιγὰ ὁ Κωστάκης καὶ ἀρχίζει ἡ ἐφαρμογὴ τῶν τῶσων ὠφελίμων διδασκαλιῶν ποὺ νυχθόμερα τοῦ κάνανε οἱ ἐπιτήδευτοι καθοδηγητές.

14 χρονῶν ὁ Κωστάκης σὶς ταβέρνες. Δὲν πλησθεῖς εἰς τὸ σπιτί παρὰ μόνον γιὰ φαγητὸ καὶ γιὰ ὕπνον καὶ μόνον τὰ μεσάνυχτα.

'Αρχισε ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διδασκαλίας: αὐθάδεια, ἔμπαινε εἰς τὸ σπιτί ἀργὰ τὸ βράδυ, ὅλοι κομὸς τάνε ἔβριζε τὶς φωνές, ποὺ εἶναι τὸ φαγητό, εἶναι τὸ κρεβάτι στρωμένο γιὰ νὰ κοιμηθῶ καὶ πολλὰ ἀπὸ τοῦ εἶχαν διδάξει. 'Η δυστυχισμένη μάννα ἀρχίναγε τὶς δριμύτιες της:

Παιδί μου ποὺ γυροῦσες τέτοια ὥρα θὰ σὲ σκοτώσουν οἱ 'Ιταλοὶ, τί κάνεις ἔτσι λυπησέν τὴν μάννα σου. Καὶ ἡ ἀπάντησις δινόταν ἀπ' τὸν Κωστάκη—Μωρὴ ἀπὸ ποῦ σὲ ἔχω μάννα ἐγὼ ἐσένα, σῶπα, αὐτὸ ποὺ σοὺ λέγω ἐγὼ.

Κλάμματα ἡ μάννα κακὸ, σ' ἐνοχώρια καθημερινᾶς. Ποῦ ὁ Κωστάκης νὰ πάσῃ χαμπάρι γιὰ τὴν βλέπετε εἶχε μπῆ εἰς τὴν Πατριωτικὴν σχολή, εἶχε γραφτεῖ εἰς τὴν ΕΠΟΝ ποὺ εἶχαν γραφτεῖ καὶ πολλὰ ἄλλα παιδιὰ καὶ μὲ αὐτὰ κυτιοῦσαν νὰ τὰ μορφώσουν (δηλαδὴ νὰ τοὺς βγάλουν τὰ μάτια.) Τοὺς ἔταζαν νὰ τοὺς δώσουν τὰ ἱνία τῆς 'Ελλάδος μας γιὰ νὰ τῆς τὰ βγάλουν καὶ αὐτῇ τὰ μάτια.

Ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του ποὺ νυχθόμερα ἐργαζότανε ἄρχισε νὰ στενοχωρῆται βλέποντας τὸν ἀδελφὸ του σ' αὐτὴ τὴν κατάστασιν.

Μία βραδυὰ τὸν παρακολουθεῖ καὶ βλέπει ὅτι ἡ παρέα του ἦταν ἀλλήτες δηλαδὴ οἱ διοργανωτὲς τῆς ΕΠΟΝ.

Ὑστερα ἀπὸ πολλὰς συστάσεις τοῦ ἔκανε στὸ σπιτί ὁ Δημητρά-

κης δὲν βάσταξε μιὰ βραδυὰ δὲ πὼς γυροῦσε μὲ τὴν παρέα του ὁ Δημητράκης τοῦ φωνάζει: Κωστάκη νὰ τσικιστῇς νὰ πᾶς στὸ σπιτί καὶ ἄλλη βραδυὰ νὰ μὴν σὲ ξαναἰδῶ μὲ αὐτοὺς. Ὁ Κωστάκης ἀπὸ τὰ τόσα ποὺ τοῦ εἶχαν διδάξει μέσα ἐκεῖ εἰς τὴν ΕΠΟΝ τοῦ διεικνύει τὴν πρότευσαν ἀπάντησιν: Τί σὲ ἔχω ἐσένα καὶ μὲ διατάξεις νὰ πᾶς στὸ σπιτί, ἄντε φύγε ἀπὸ δὴ ἄφησέ με, ἡσυχους, καὶ ἀφοῦ κοινέψανε νὰ ἔρθουνε στὰ χεῖρα ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν παρέα του καὶ νὰ φύγῃ.

Τώρα βλέπανε οἱ καθοδηγητὲς ὅτι ὁ Κωστάκης ἄρχισε νὰ περιριζέται ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του καὶ ἐὰν ἔπρεπε κάπως νὰ τὸν ἀποσπάσουν καὶ σκέπτονταν πὼς θὰ μπόρουν νὰ τὸ κάνουν αὐτὸ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΡΓΑΤΗΣ

Δέκα ὥρες μέρα ὁ πύργος δίσκος ἀνέβαινε ψηλὰ καὶ ἡ φύση γύρω δούλευε ἀθόρυβα.

Κεῖ κάτω σὲ μιὰ χαλασμένη στρατὸ ἓνας ἐργάτης παιδεύονταν νὰ τοῖσιν τὴν διάβα.

Τὰ δυνατὰ μέρη τοῦ σήκωναν τὸν κασμά ἐπάνω ποὺ μὲ δύναμιν μεγάλη χωρότανε στὸ σώμα τῆς γῆς.

Μαῦρος ἰδρώτας μούσκεβε τὸ δοξατικὸ πουκάμισο ἐνῶ ὁ νοῦς του πειοῦσε σὴν καλύβα του.

Ἄραγε εἶναι καλύτερα σήματα ἡ κόρη μου; μονολογοῦσε... Περιμένε τίς δώδεκα, νὰ τρέξῃ νὰ φάῃ τὴν κορούλα του, ποῦ τὸς μῆνες κατὰ γῆς. Καὶ περιμένε.

16.5.16 ΑΝΝΗΣ ΣΟΥΜΑΛΕΥΡΗΣ

